

tilraadet, at der ved Rigshospitalet oprettes en saadan Skole. Denne, hvis nærmere Ordning vil finde Sted gennem Finanslovbevillinger, er tænkt at skulle omfatte 50 Elever, dog saaledes at man foreløbig kun optager 40. Disse ville i det første Aar faa Undervisning paa Skolen, teoretisk og praktisk, navnlig teoretisk, og derefter i 2 Aar være til videre Uddannelse paa Hospitalet. Efter de 3 Aar ville de derefter faa Certifikat som uddannede Sygeplejersker og kunne møde fuldt rustede og uddannede til Tjeneste enten ved Rigshospitalet eller ved Sygehusene omkring i Landet. En saadan Skole vil derfor ikke blot være af stor Betydning fra Rigshospitalet og den dertil knyttede Fødselsstiftelse, men vil ogsaa i høj Grad komme hele Landet til gode ved at muliggøre for Sygehusene at kunne faa fuldt uddannede Sygeplejersker.

Det andet Hensyn, der paakræver den ønskede Udvidelse af Bygningen, er Ønskeligheden af at kunne give Hospitalets og Fødselsstiftelsens faste Sygeplejersker Eneværelser. Som jeg nævnte, er det i den oprindelig projekterede Bygning beregnet, at der skulde bo to paa hvert Værelse og i nogle Værelser flere, disse sidste navnlig beregnede for de yngre Sygeplejersker. Det er et varmt og ogsaa meget naturligt og virkelig ogsaa berettiget Ønske hos Sygeplejerskerne at kunne faa Eneværelse, et Ønske, som netop i denne Tid er blevet opfyldt for Kommunehospitalets Vedkommende ved en nyopført Bygning for Sygeplejerskerne. Men hvis Bygningen opføres nu, som den er projekteret, med Dobbeltværelser, vil det blive langt kostbarere og næsten saa temmelig uigennemførligt senere hen at kunne opfylde et saadant Ønske, et Ønske, der maaske paa et andet Tidspunkt alligevel vil møde med en saadan Styrke, at det for Hospitalets Drift blev nødvendigt at søge det opfyldt, hvor vanskeligt det end vilde være. Men jeg tør sikkert paaregne, at det ogsaa i dette høje Ting vil møde almindelig Billigelse, at Sygeplejerskerne, der jo have en saa besværlig og anstrengende Gerning, maa faa saa gode Boligforhold som muligt i det ny Hospital og da navnlig se deres Ønske opfyldt, at faa et eget Hjem, et eget Værelse.

Bygningen for Sygeplejerskerne ønskes altsaa opført saaledes, at den kan give Plads til en Sygeplejerskeskole og Bolig for denne Skoles 50 Elever, samt at den kan give Hospitalets 115 faste Sygeplejersker Bolig. Men i Stedet for de anslaaede 220,000 Kr. vil Bygningen herved komme

til at koste ca. 520,000 Kr., altsaa en ganske vist betydelig Merudgift paa godt 300,000 Kr. eller korrekt 303,310 Kr. Dette Forslag er af mig først fremsat i det andet Ting, hvor det er vedtaget i uforandret Form, og jeg skal nu tillade mig ligeledes at anbefale det til dette Tings Velvillie.

Goos: Lovforslaget gaar ud paa en Forøgelse af den ved Loven af 13de Marts 1903 givne Bevilling paa 7,216,000 Kr. med et Beløb af 303,310 Kr. Man ser ikke af selve Lovteksten, hvorpaa denne Forøgelse af Bevillingen er begrundet, men man erfarer jo af Anmærkningerne og af, hvad der nu er udtalt af den højtærede Minister, at det gælder en Udvidelse, en Forøgelse eller en Tilbygning til den for Sygeplejerskerne projekterede Bygning for at skaffe dels Rum til Eneværelser for de faste Sygeplejersker, dels fornødne Lokaler til Oprettelse af en Sygeplejerskeskole. Begge disse Formaal fortjene utvivlsomt al Anerkendelse. Hvad for det første angaar det Formaal at skabe saa hyggelige Forhold, som det er muligt, for de faste Sygeplejersker, behøves der ikke mange Ord til Anbefaling deraf. Københavns Kommune har allerede gjort Skridt i den Retning ved den store Bygning, der er opført paa Kommunehospitalets Grund, og der er utvivlsomt al Anledning til at søge for det samme for Rigshospitalets Sygeplejerskers Vedkommende. — Endnu vigtigere er det andet Formaal. Det fremgaar jo ogsaa af Lovforslagets Anmærkninger, at det er paa indestændig Opfordring fra det nuværende kgl. Frederiks Hospitals Lægeraad og Inspektør, at denne Sag er kommen frem, og de Grunde, der anføres derfor, ere særdeles klare, og at de ville vinde alles Bifald, tvivler jeg ikke om — der er sikkert ikke nogen i dette Ting, der vil modsige dem. Realisationen heraf betyder ikke blot noget for Hospitalet — der for Resten, som der staar i Loven af 1903, er bestemt for Landet i dets Helhed, ikke blot for Københavns Kommune — men for det hele Land, thi naar en saadan Sygeplejerskeskole foreligger ordnet paa den i Bemærkningerne skitserede Maade og med den Undervisning og Oplæring af Sygeplejerskerne, som tilsigtes, vil man have et Personale, som ikke blot kan erstatte den efterhaanden kommende Afgang ved selve Rigshospitalet, men ogsaa til privat Sygepleje og til Sygehuse rundt omkring i Landet kan udsende første Klasses Sygeplejersker, og det vil jo være af allerstørste